

Wetten houdende het statuut van de gewetensbezwaarden,
gecoördineerd op 20 februari 1980

Artikel 1. De dienstplichtige die om naar eigen geweten dwingende redenen, en op voorwaarde dat deze laatste niet uitsluitend gegrond zijn op overwegingen die de fundamentele instellingen van de Staat in het gedrang brengen, overtuigd is dat men de evenmens niet mag doden, ook niet ter verdediging van het land of van de gemeenschap, kan aan de Minister van Binnenlandse Zaken, bij ter post aangetekende brief, vragen om op grond van zijn gewetensbezwaren vrijgesteld te worden van gewapende militaire dienst of van elke militaire dienst en, in dit laatste geval, hetzij ingedeeld te worden bij een interventie-eenheid van de civiele bescherming geplaatst onder het gezag van de Minister van Binnenlandse Zaken, hetzij aangewezen te worden voor taken van openbaar nut bij publiekrechtelijke of privaatrechtelijke organen om er een van de taken te verrichten als bedoeld hetzij in artikel 21, § 1, 1^a, a, hetzij in artikel 21, § 1, 1^a, b. Hij voegt een militiegetuigschrift bij zijn aanvraag.

De aanvraag is ontvankelijk met ingang van 1 januari van het jaar waarin de dienstplichtige 18 jaar oud wordt en niet meer ontvankelijk wanneer de dienstplichtige de hoedanigheid van militair heeft verkregen of krachtens de gecoördineerde dienstplichtwetten als deserteur wordt behandeld. De aanvraag is eveneens ontvankelijk voor de dienstplichtige die zijn actieve dienst vervuld heeft en nog geen eerste wederoproeping volbracht heeft. In dat geval moet de aanvraag uiterlijk tien dagen na de betekening van het wederoproepingsbevel aan de betrokkene worden ingediend.

De aanvraag is niet ontvankelijk in oorlogstijd en gedurende de daarmee gelijkgestelde perioden zoals deze omschreven zijn in artikel 7 van de wet van 12 mei 1927 op de militaire opeisingen.

Gedurende de voormelde perioden, zoals omschreven in artikel 7 van de wet van 12 mei 1927, kunnen de dienstplichtigen die deel uitmaken van de werfreserve, ingeval zij worden opgeroepen voor inlijving, de aanvraag evenwel indienen binnen tien dagen na die oproeping.

Art. 2. De aanvraag moet door de gewetensbezwaarde geschreven en ondertekend zijn, nauwkeurig de gronden uiteenzetten waarop zij steunt en eventueel de personen aanwijzen die haar oprechtheid kunnen bevestigen.

Indien de gewetensbezwaarde niet kan schrijven of tekenen, of daartoe niet in staat is, wordt zijn aanvraag ontvangen door de burgemeester van zijn verblijfplaats of diens afgevaardigde, die ze doorzendt aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

Art. 3. Indien de Minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag ontvankelijk verklaart, wordt de betrokkene door de Minister van Binnenlandse Zaken voorlopig ingeschreven op de lijst van de gewetensbezwaarden.

Deze inschrijving schorst ten opzichte van de aanvrager de toepassing van de bepalingen van de gecoördineerde dienstplichtwetten betreffende de overgifte van het contingent aan het recruiterings- en selectiecentrum.

De Minister van Binnenlandse Zaken geeft aan de aanvrager kennis van de inschrijving binnen één maand na ontvangst van de aanvraag.

De aanvraag wordt voor niet bestaande gehouden in alle gevallen waarin voor de betrokkene de dienstplicht ophoudt te bestaan.

Art. 1, eerste lid. W. 3 juni 1964, art. 1, eerste lid, verv. W. 3 juli 1975, art. 1.

tweede lid, eerste volzin. W. 3 juni 1964, art. 1, tweede lid, eerste volzin, gew. W. 13 februari 1975, art. 3.

tweede lid, tweede volzin. W. 3 juni 1964, art. 1, tweede lid, tweede volzin, toev. W. 22 januari 1969, art. 1, 1, a.

derde lid. W. 3 juni 1964, art. 1, derde lid, ingev. bij W. 22 januari 1969, art. 1, b.

vierde lid. W. 3 juni 1964, art. 1, derde lid, verv. W. 22 januari 1969, art. 1, c.

Art. 2, eerste lid. W. 3 juni 1964, art. 2, eerste lid, verv. W. 3 juli 1975, art. 2.

tweede lid. W. 3 juni 1964, art. 2, tweede lid.

Art. 3, eerste, tweede en vierde lid. W. 3 juni 1964, art. 3, eerste, tweede en vierde lid.

derde lid. W. 3 juni 1964, art. 3, derde lid, gew. W. 22 januari 1969, art. 2, verv. W. 3 juli 1975, art. 3.

Lois portant le statut des objecteurs de conscience,
coordonnées le 20 février 1980

Article 1er. Le milicien qui, par suite de motifs impérieux qui lui sont dictés par sa conscience, et à la condition qu'ils ne soient pas uniquement fondés sur des considérations tendant à mettre en cause les institutions fondamentales de l'Etat, est convaincu qu'on ne peut tuer son prochain, même à des fins de défense nationale ou collective, peut demander au Ministre de l'Intérieur, par lettre recommandée à la poste, d'être, en raison de ses objections de conscience, exempté du service militaire armé ou de tout service militaire et, en ce dernier cas, d'être affecté soit à une unité d'intervention de la protection civile placée sous l'autorité du Ministre de l'Intérieur, soit à des tâches d'utilité publique au sein d'organismes de droit public ou privé pour y assumer une des tâches prévues, soit à l'article 21, § 1er, 1^a, a, soit à l'article 21, § 1er, 1^a, b. Il joint un certificat de milice à sa demande.

La demande est recevable à partir du 1er janvier de l'année pendant laquelle le milicien atteint 18 ans et cesse de l'être lorsque le milicien a acquis la qualité de militaire ou lorsqu'il est traité comme déserteur en vertu des lois coordonnées sur la milice. La demande est également recevable pour le milicien qui a accompli son service actif et n'a pas encore effectué un premier rappel. Dans ce cas, la demande devra être introduite au plus tard dans les dix jours de la notification du rappel à l'intéressé.

La demande n'est pas recevable en temps de guerre et pendant les époques assimilées telles qu'elles sont définies à l'article 7 de la loi du 12 mai 1927 sur les réquisitions militaires.

Toutefois, pendant les périodes citées ci-dessus et définies à l'article 7 de la loi du 12 mai 1927, les miliciens faisant partie de la réserve de recrutement peuvent introduire la demande en cas d'appel à l'incorporation et dans les dix jours de cet appel.

Art. 2. La demande doit être écrite et signée par l'objecteur de conscience, exposer avec précision les motifs sur lesquels elle est fondée et désigner éventuellement les personnes qui pourraient attester sa sincérité.

Si l'objecteur ne sait ou ne peut écrire ou signer, sa demande est reçue par le bourgmestre de sa résidence ou son délégué, qui la fait parvenir au Ministre de l'Intérieur.

Art. 3. Si la demande est reconnue recevable par le Ministre de l'Intérieur, l'intéressé est provisoirement inscrit par le Ministre de l'Intérieur sur la liste des objecteurs de conscience.

Cette inscription suspend à l'égard du requérant l'application des dispositions des lois coordonnées sur la milice relatives à la remise du contingent au centre de recrutement et de sélection.

Le Ministre de l'Intérieur notifie l'inscription au requérant dans le mois de la réception de la demande.

La demande est considérée comme non avenue dans les cas où les obligations militaires de l'intéressé viennent à s'éteindre.

Art. 1er, al. 1er. L. 3 juin 1964, art. 1er, al. 1er, rempl. L. 3 juillet 1975, art. 1er.

al. 2, première phrase. L. 3 juin 1964, art. 1er, al. 2, première phrase, mod. L. 13 février 1975, art. 3.

al. 2, deuxième phrase. L. 3 juin 1964, art. 1er, al. 2, deuxième phrase, aj. L. 23 janvier 1969, art. 1er, a.

al. 3. L. 3 juin 1964, art. 1er, al. 3, ins. par. L. 22 janvier 1969, art. 1er, b.

al. 4. L. 3 juin 1964, art. 1er, al. 3, rempl. L. 22 janvier 1969, art. 1er, c.

Art. 2, al. 1er. L. 3 juin 1964, art. 2, al. 1er, rempl. L. 3 juillet 1975, art. 2.

al. 2. L. 3 juin 1964, art. 2, al. 2.

Art. 3, al. 1er, 2 et 4. L. 3 juin 1964, art. 3, al. 1er, 2 et 4.

al. 3. L. 3 juin 1964, art. 3, al. 3, mod. L. 22 janvier 1969, art. 2, rempl. L. 3 juillet 1975, art. 3.

Art. 4. De Minister van Binnenlandse Zaken kan over de betrokkene alle nuttige inlichtingen doen inwinnen, onder meer bij de gemeentelijke en de gerechtelijke overheid.

Hij voegt een uittreksel uit het strafregister bij het dossier.

Art. 5. Uiterlijk twee maanden na ontvangst van de aanvraag, wordt het dossier doorgezonden aan de voorzitter van de raad voor gewetensbezwaarden, opdat over de gegrondheid van het gewetensbezwaar uitspraak wordt gedaan.

Die raad bestaat uit drie leden : een werkelijke of eremagistraat, die er voorzitter van is, een advocaat die op de tabel van de Orde is ingeschreven, en een ambtenaar van het Ministerie van Justitie. Zij worden benoemd door de Koning, op de voordracht van de Minister van Justitie. De Koning wijst terzelfdertijd voor ieder van hen één of meer plaatsvervangers aan.

Een door de Minister van Binnenlandse Zaken aangewezen ambtenaar doet dienst als secretaris-verslaggever.

Zo de dienst het vereist, kan de Minister van Justitie de raad in verscheidene kamers splitsen.

In dat geval bepaalt de voorzitter de samenstelling van de kamers door de plaatsvervangers op te roepen, voorziet in de vervanging bij verhinderd en verdeelt de zaken.

De Koning bepaalt, op de voordracht van de Minister van Justitie, de werkwijze van de raad alsmede de rechtspleging die er gevolgd wordt. De vergaderingen van de raad zijn openbaar.

Art. 6. De aanvrager, die zich kan laten bijstaan door een behoorlijk gemandateerd raadsman, verschijnt in persoon na daartoe te zijn uitgenodigd bij een aangetekende brief, die ten minste zeven dagen vooraf ter post wordt afgegeven. Het dossier wordt te hunner beschikking gehouden gedurende de vier dagen welke de voor de verschijning vastgestelde dag voorafgaan.

De raad voor gewetensbezwaren hoort alle dienstige getuigen en de aanvrager, die het recht heeft alle stukken over te leggen die hij voor zijn zaak dienstig acht. Die stukken worden bij het dossier gevoegd.

Het niet-verschijnen van de aanvrager zonder wettige reden verhindert niet dat de raad uitspraak doet.

De aanvrager kan eventueel, tot het einde van het onderzoek ter zitting, zijn bezwaren beperken tot het vervullen van de gewapende militaire dienst alleen.

De reiskosten in België van de getuigen, opgeroepen door de raad, komen ten laste van de Staat, onder de voorwaarden bepaald door de Minister van Binnenlandse Zaken.

Art. 7. De raad voor gewetensbezwaren doet bij met redenen omklede beslissing uitspraak binnen twee maanden na de doorzending van het dossier of na de verschijning van de aanvrager indien de verschijning om een wettige reden is uitgesteld.

De beslissing wordt in openbare vergadering uitgesproken. Zij wordt binnen vijftien dagen betekend aan de aanvrager, aan de provinciegouverneur en aan de bevelhebber van het recrutings- en selectiecentrum.

Art. 4. eerste lid, W. 3 juni 1964, art. 4, eerste lid, gew. W. 3 juli 1975, art. 4.
tweede lid, W. 3 juni 1964, art. 4, tweede lid.

Art. 5. eerste lid, W. 3 juni 1964, art. 5, eerste lid, gew. W. 22 januari 1969, art. 3.
tweede lid, W. 3 juni 1964, art. 5, tweede lid, gew. W. 3 juli 1975, art. 5.
derde, vierde en vijfde lid, W. 3 juni 1964, art. 5, derde, vierde en vijfde lid.

Art. 6. W. 3 juni 1964, art. 6.

Art. 7. W. 3 juni 1964, art. 7.

Art. 4. Le Ministre de l'Intérieur peut faire recueillir tous renseignements utiles relatifs à l'intéressé, notamment auprès des autorités communales et judiciaires.

Il joint au dossier un extrait du casier judiciaire.

Art. 5. Deux mois au plus tard après la réception de la demande, le dossier est transmis au président du conseil de l'objection de conscience pour qu'il soit statué sur le bien-fondé de l'objection.

Ce conseil est composé de trois membres : un magistrat effectif ou honoraire qui en est le président, un avocat inscrit au tableau de l'Ordre et un fonctionnaire du Ministère de la Justice. Ils sont nommés par le Roi, sur la proposition du Ministre de la Justice. Le Roi désigne en même temps, pour chacun d'eux, un ou plusieurs suppléants.

Un fonctionnaire, désigné par le Ministre de l'Intérieur, fait fonction de secrétaire-rapporteur.

Lorsque les besoins du service l'exigent, le Ministre de la Justice peut diviser le conseil en plusieurs chambres.

Dans ce cas, le président détermine la composition des chambres en faisant appel aux suppléants, règle les remplacements en cas d'empêchement et répartit les affaires.

Le fonctionnement du conseil et la procédure qui y est suivie sont déterminés par le Roi, sur la proposition du Ministre de la Justice. Les séances du conseil sont publiques.

Art. 6. Le requérant, qui peut être assisté d'un conseil dûment mandaté, comparait en personne sur invitation qui lui est adressée par lettre recommandée déposée à la poste sept jours au moins à l'avance. Le dossier est tenu à leur disposition pendant les quatre jours précédant celui fixé pour la comparution.

Le conseil de l'objection de conscience entend tous les témoins utiles ainsi que le requérant, qui a le droit de produire tous les documents qu'il juge utiles à sa cause. Ces documents sont annexés au dossier.

La non-comparution du requérant sans motif légitime ne fait pas obstacle à ce que le conseil statue.

Le requérant peut, éventuellement, jusqu'à la fin de l'instruction à l'audience, limiter ses objections à l'accomplissement du service militaire armé seulement.

Les frais de transport en Belgique des témoins convoqués par le conseil sont à charge de l'Etat dans les conditions déterminées par le Ministre de l'Intérieur.

Art. 7. Le conseil de l'objection de conscience statue par décision motivée dans les deux mois de la transmission du dossier ou de la comparution du requérant, lorsque celle-ci a été retardée pour motif légitime.

La décision est prononcée en séance publique. Elle est notifiée au requérant, au gouverneur de province et au commandant du centre de recrutement et de sélection, dans les quinze jours.

Art. 4. al. 1er. L. 3 juin 1964, art. 4, al. 1er, mod. L. 3 juillet 1975, art. 4.
al. 2. L. 3 juin 1964, art. 4, al. 2.

Art. 5, al. 1er. L. 3 juin 1964, art. 5, al. 1er, mod. L. 22 janvier 1969, art. 3.
al. 2. L. 3 juin 1964, art. 5, al. 2, mod. L. 3 juillet 1975, art. 5.

al. 3, 4 et 5. L. 3 juin 1964, art. 5, al. 3, 4 et 5.

Art. 6. L. 3 juin 1964, art. 6.

Art. 7. L. 3 juin 1964, art. 7.

Art. 8. De Minister van Binnenlandse Zaken en de aanvrager kunnen beroep instellen tegen de beslissing van de raad voor gewetensbezwaren.

Om ontvankelijk te zijn moet de akte van beroep van de aanvrager de datum van de bestreden beslissing opgeven, ondertekend zijn door de appellant en aan de Minister van Binnenlandse Zaken worden toegezonden bij een aangetekende brief, die, uiterlijk vijftien dagen na de dag van de betekening van de beslissing, ter post is afgegeven.

Indien de aanvrager niet kan tekenen of daartoe niet in staat is, wordt de akte vooraf voorgelegd aan de in artikel 2, tweede lid, aangewezen overheid, die deze voorlegging onderaan op de akte vermeldt na de identiteit van de aanvrager te hebben nagegaan.

De akte van beroep van de Minister van Binnenlandse Zaken moet aan de aanvrager worden gericht bij aangetekende brief die, uiterlijk vijftien dagen na de betekening van de beslissing aan de aanvrager, ter post is afgegeven. Een afschrift van die akte wordt bij het dossier gevoegd.

Art. 9. Het beroep wordt door de Minister van Binnenlandse Zaken vóór de raad van beroep voor gewetensbezwaren gebracht, zodra hij zijn akte van beroep aan de aanvrager heeft betekend of diens akte heeft ontvangen.

De raad van beroep bestaat uit drie leden: een werkelijke of eremagistraat van een hof van beroep of van een arbeidshof, die er voorzitter van is, een advocaat die ten minste sinds drie jaar op de tabel van de Orde is ingeschreven, en een ambtenaar van het Ministerie van Justitie. Zij worden benoemd door de Koning, op de voordracht van de Minister van Justitie. De Koning wijst terzeldertijd voor ieder van hen één of meer plaatsvervangers aan.

Een door de Minister van Binnenlandse Zaken aangewezen ambtenaar doet dienst als secretaris-verslaggever.

Zo de dienst het vereist, kan de Minister van Justitie de raad in verscheidene kamers splitsen.

In dat geval bepaalt de voorzitter de samenstelling van de kamers door de plaatsvervangers op te roepen, voorziet in de vervanging bij verhindering en verdeelt de zaken.

De Koning bepaalt, op de voordracht van de Minister van Justitie, de werkwijze van die raad alsmede de rechtspleging die er gevolgd wordt. De vergaderingen van de raad zijn openbaar.

Het bepaalde in de artikelen 6 en 7 is van toepassing.

Art. 10. De Minister van Binnenlandse Zaken en de aanvrager kunnen zich in cassatie voorzien tegen de beslissing van de raad van beroep voor gewetensbezwaren binnen vijftien dagen na de betekening van de beslissing aan de betrokkene.

De voorziening moet een omschrijving van de middelen bevatten en door de aanvrager ondertekend zijn.

Zij wordt aan de griffie van het Hof van cassatie gezonden bij aangetekende brief, uiterlijk de laatste dag van de in het eerste lid vastgestelde termijn ter post afgegeven.

De Minister van Binnenlandse Zaken moet bovendien een afschrift van zijn voorziening aan de aanvrager betekenen.

Indien de aanvrager niet kan tekenen of daartoe niet in staat is, wordt de voorziening vooraf voorgelegd aan de in artikel 2, tweede lid, aangewezen overheid, die deze voorlegging onderaan op de voorziening vermeldt, na de identiteit van de aanvrager te hebben nagegaan.

Art. 11. Tegelijk met zijn voorziening of zodra de griffier van het Hof van cassatie hem heeft medegedeeld dat de aanvrager zich in cassatie heeft voorzien, doet de Minister van Binnenlandse Zaken aan de griffier een uitgifte van de bestreden beslissing en het dossier toekomen.

Het Hof doet uitspraak met voorrang boven alle andere zaken.

Art. 8. W. 3 juni 1964, art. 8.

Art. 9, eerste lid, W. 3 juni 1964, art. 9, eerste lid, tweede lid, W. 3 juni 1964, art. 9, tweede lid, gew. W. 3 juli 1975, art. 7.

Art. 10. W. 3 juni 1964, art. 10.

Art. 11. W. 3 juni 1964, art. 11.

Art. 8. Le Ministre de l'Intérieur et le requérant peuvent interjeter appel de la décision du conseil de l'objection de conscience.

Pour être recevable, l'acte d'appel du requérant doit indiquer la date de la décision attaquée, être revêtu de la signature de l'appellant et être adressé au Ministre de l'Intérieur par lettre recommandée déposée à la poste quinze jours au plus tard après celui de la notification de la décision.

Si le requérant ne sait ou ne peut signer, l'acte est préalablement présenté à l'autorité désignée à l'article 2, alinéa 2, qui fait mention de cette présentation à la suite de l'acte, après avoir vérifié l'identité du requérant.

L'acte d'appel du Ministre de l'Intérieur doit être adressé au requérant par lettre recommandée déposée à la poste quinze jours au plus tard après la notification de la décision à l'intéressé. Une copie de cet acte est jointe au dossier.

Art. 9. L'appel est porté devant le conseil d'appel de l'objection de conscience par le Ministre de l'Intérieur dès que celui-ci a notifié son acte d'appel au requérant ou reçu l'acte de ce dernier.

Le conseil est composé de trois membres: un magistrat effectif ou honoraire d'un cour d'appel ou d'une cour du travail, qui en est le président, un avocat inscrit depuis trois ans au moins au tableau de l'Ordre et ancien membre du Conseil de l'Ordre, et un fonctionnaire du Ministère de la Justice. Ils sont nommés par le Roi, sur la proposition du Ministre de la Justice. Le Roi désigne en même temps, pour chacun d'eux, un ou plusieurs suppléants.

Un fonctionnaire, désigné par le Ministre de l'Intérieur, fait fonction de secrétaire-rapporteur.

Lorsque les besoins du service l'exigent, le Ministre de la Justice peut diviser le conseil en plusieurs chambres.

Dans ce cas, le président détermine la composition des chambres en faisant appel aux suppléants, règle les remplacements en cas d'empêchement et répartit les affaires.

Le fonctionnement de ce conseil, ainsi que la procédure qui y est suivie sont déterminés par le Roi, sur la proposition du Ministre de la Justice. Les séances du conseil sont publiques.

Les dispositions des articles 6 et 7 sont applicables.

Art. 10. Le Ministre de l'Intérieur et le requérant peuvent se pourvoir en cassation contre la décision du conseil d'appel de l'objection de conscience dans les quinze jours de la notification de la décision à l'intéressé.

Le pourvoi doit contenir l'exposé des moyens et être revêtu de la signature du requérant.

Il est adressé au greffe de la Cour de cassation par lettre recommandée déposée à la poste au plus tard le dernier jour du délai fixé à l'alinéa 1er.

Le Ministre de l'Intérieur doit, en outre, notifier une copie de son pourvoi au requérant.

Si le requérant ne sait ou ne peut signer, le pourvoi est préalablement présenté à l'autorité désignée à l'article 2, alinéa 2, qui fait mention de cette présentation à la suite du pourvoi, après avoir vérifié l'identité du requérant.

Art. 11. En même temps que son pourvoi ou dès qu'il est averti du recours du requérant par le greffier de la Cour de cassation, le Ministre de l'Intérieur fait parvenir à celui-ci une expédition de la décision attaquée et le dossier.

La Cour statue sur toutes affaires cessantes.

Art. 8. L. 3 juin 1964, art. 8.

Art. 9, al. 1er. L. 3 juin 1964, art. 9, al. 1er.

al. 2. L. 3 juin 1964, art. 9, al. 2, mod. L. 3 juillet 1975, art. 7.

Art. 10. L. 3 juin 1964, art. 10.

Art. 11. L. 3 juin 1964, art. 11.

Art. 12. De griffier van het Hof van cassatie geeft aan de Minister van Binnenlandse Zaken kennis van de aanvaarding of de verworping van de voorziening. De Minister geeft hiervan kennis aan de aanvrager, aan de provinciegouverneur en aan de bevelhebber van het recruterings- en selectiecentrum.

Art. 13. In geval van vernietiging wordt de zaak verwezen naar de uit andere leden samengestelde raad van beroep voor gewetensbezwaren.

Indien de tweede beslissing vernietigd wordt om dezelfde redenen als die waarop de eerste vernietiging steunde, moet de raad van beroep zich schikken naar de beslissing van het Hof omtrent het rechtspunt dat het beslecht heeft.

Art. 14. De betekening aan de dienstplichtigen waarvan sprake in de voorgaande artikelen, geschieden bij ter post aangetekende brief. De betekening wordt geacht te zijn gedaan op de dag na de afgifte van de brief ter post, zaterdagen, zondagen en wettelijke feestdagen niet inbegrepen.

Art. 15. Onverminderd de toepassing van artikel 6, vierde lid, kan de aanvraag waarvan sprake in artikel 1, slechts een enkele maal worden gedaan.

Art. 16. Wordt de inschrijving geweigerd, dan loopt de schorsing waarvan sprake in artikel 3, tweede lid, ten einde zodra de beslissing onherroepelijk wordt.

Wanneer het contingent waarvan hij deel moest uitmaken reeds aan de militaire overheid is overgegeven, wordt de aanvrager gevoegd bij het contingent waarvan de overgifte aan de gang is.

Art. 17. Wordt de inschrijving toegestaan bij een onherroepelijk geworden beslissing en slaat de weigering enkel op het vervullen van de gewapende dienst, dan neemt de schorsing waarvan sprake in artikel 3, tweede lid, een einde en wordt de gewetensbezwaarde aangewezen voor een niet gewapende militaire dienst.

Wanneer het contingent waarvan hij deel moest uitmaken reeds aan de militaire overheid is overgegeven, wordt de gewetensbezwaarde aan die overheid overgegeven met het contingent waarvan de overgifte aan de gang is.

Art. 18. Wordt de inschrijving toegestaan bij een onherroepelijk geworden beslissing en beoogt de aanvraag de indeling bij een interventie-eenheid van de civiele bescherming, dan wordt de gewetensbezwaarde aangewezen voor de civiele bescherming. Zijn dienstdtijd zal de helft meer bedragen dan die welke opgelegd is aan de dienstplichtigen die niet bedoeld zijn in artikel 63, § 2, van de gecoördineerde dienstplichtwetten en hun actieve dienst in België vervullen en die geen kandidaat-reservegegradueerden zijn en deel uitmaken van het legercontingent, genoemd naar het jaar waarin hij bij de civiele bescherming in dienst treedt.

De gewetensbezwaarden die voor de civiele bescherming aangewezen zijn, worden ingelijfd in interventie-eenheden die verbleven in kantonnementen.

Hun statuut wordt door de Koning vastgesteld, op de voordracht van de Minister van Binnenlandse Zaken. De Koning regelt inzonderheid de diensaanwijzing en stelt de dienst en de tuchtregeling vast. Hun statuut mag in geen geval gunstiger zijn dan dat van de dienstplichtigen die deel uitmaken van het contingent van het leger.

Verlof, soldij en militievergoeding worden aan deze gewetensbezwaarden of hun rechthebbenden toegekend onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor de bij de strijdkrachten ingedeelde dienstplichtigen of hun rechthebbenden.

Zij ontvangen gelijkaardige sociale voordelen als die welke verleend worden aan de dienstplichtigen die ingedeeld zijn bij de strijdkrachten.

Art. 12. W. 3 juni 1964, art. 12.

Art. 13. W. 3 juni 1964, art. 13.

Art. 14. W. 3 juni 1964, art. 14.

Art. 15. W. 3 juni 1964, art. 15.

Art. 16. W. 3 juni 1964, art. 16.

Art. 17. W. 3 juni 1964, art. 17.

Art. 18. W. 3 juni 1964, art. 17bis, ingev. W. 3 juli 1975, art. 8.

Art. 12. Le greffier de la Cour de cassation informe de l'admission ou du rejet du pourvoi du Ministre de l'Intérieur. Celui-ci en fait la notification au requérant ainsi qu'au gouverneur de province et au commandant du centre de recrutement et de sélection.

Art. 13. Lorsque la cassation est prononcée, la cause est renvoyée au conseil d'appel de l'objection de conscience, composé d'autres membres.

Si la seconde décision est annulée pour les mêmes motifs que ceux de la première cassation, le conseil d'appel doit se conformer à la décision de la Cour sur le point de droit jugé par elle.

Art. 14. Les notifications aux miliciens prévues aux articles précédents sont faites sous pli recommandé à la poste. La notification est réputée faite le lendemain du jour du dépôt à la poste, non compris les samedis, dimanches et jours fériés légaux.

Art. 15. Sans préjudice de l'application de l'alinéa 4 de l'article 6, la demande prévue à l'article 1er ne peut être faite qu'une seule fois.

Art. 16. Si l'inscription est refusée, la suspension prévue par l'alinéa 2 de l'article 3 prend fin dès que la décision devient irrévocable.

Lorsque le contingent dont il devait faire partie a déjà été remis à l'autorité militaire, le requérant est joint au contingent dont la remise est en cours.

Art. 17. Si l'inscription est accordée par une décision devenue irrévocable et que l'objection porte seulement sur l'accomplissement du service armé, la suspension prévue par l'alinéa 2 de l'article 3 prend fin et l'objecteur est affecté à un service militaire non armé.

Lorsque le contingent dont il devait faire partie a déjà été remis à l'autorité militaire, l'objecteur est remis à cette autorité avec le contingent dont la remise est en cours.

Art. 18. Si l'inscription est accordée par une décision devenue irrévocable et si la demande a pour objet l'affectation à une unité d'intervention de la protection civile, l'objecteur de conscience est affecté à la protection civile. Son terme de service dépassera de moitié celui imposé aux miliciens non visés à l'article 63, § 2, des lois coordonnées sur la milice et effectuant leur service actif en Belgique et non candidats gradés de réserve faisant partie du contingent de l'armée qui porte le millésime de l'année pendant laquelle il entre en service à la protection civile.

Les objecteurs de conscience affectés à la protection civile sont incorporés dans des unités d'intervention établies dans des cantonnements.

Leur statut est organisé par le Roi, sur proposition du Ministre de l'Intérieur. Le Roi règle notamment l'affectation et arrête le service et le régime disciplinaire. Leur statut ne peut en aucun cas être plus favorable que celui des miliciens faisant partie du contingent de l'armée.

Ces objecteurs de conscience ou leurs ayants droit bénéficient des congés, de la solde et des indemnités de milice dans les mêmes conditions d'octroi que les miliciens en service dans les forces armées ou leurs ayants droit.

Ils jouissent d'avantages sociaux analogues à ceux dont bénéficient les miliciens en service dans les forces armées.

Art. 12. L. 3 juin 1964, art. 12.

Art. 13. L. 3 juin 1964, art. 13.

Art. 14. L. 3 juin 1964, art. 14.

Art. 15. L. 3 juin 1964, art. 15.

Art. 16. L. 3 juin 1964, art. 16.

Art. 17. L. 3 juin 1964, art. 17.

Art. 18. L. 3 juin 1964, art. 17bis, ins. L. 3 juillet 1975, art. 8.

De gewetensbezwaarden die met onbepaald verlof zijn, kunnen worden onderworpen aan disciplinaire wederoproeping van dezelfde duur als die welke bepaald zijn voor de militairen met onbepaald verlof.

In oorlogstijd of gedurende de daarmee gelijkgestelde perioden, als bepaald in artikel 7 van de wet van 12 mei 1927 op de militaire opeisingen, en in geval van rampen, catastrofes of schadegevallen in vreedstijd, kunnen de gewetensbezwaarden door de Minister van Binnenlandse Zaken verplicht worden tot dezelfde dienstverstrekingen als die welke bepaald zijn voor de dienstverplichtingen die ontheffing genieten en aangewezen zijn voor de civiele bescherming.

Art. 19. Wordt de inschrijving toegestaan bij een onherroepelijk geworden beslissing en beoogt de aanvraag de aanwijzing voor taken van openbaar nut bij publiekrechtelijke of privaatrechtelijke organen, dan wordt de gewetensbezwaarde aangewezen voor één van de instellingen bedoeld in artikel 21. Zijn diensttijd zal de helft meer bedragen dan die welke is opgelegd aan de dienstplichtigen die niet bedoeld zijn in artikel 63, § 2, van de gecoördineerde dienstplichtwetten en hun actieve dienst in België vervullen en die geen kandidaat-reservegegraderden zijn en deel uitmaken van het legercontingent, genoemd naar het jaar waarin hij in dienst treedt, indien hij één van de taken verricht welke bedoeld zijn in artikel 21, § 1, 1^a, a, of het dubbel van die dienst indien hij één van de taken verricht welke bedoeld zijn in artikel 21, § 1, 1^a, b.

Het statuut van de gewetensbezwaarden die voor taken van openbaar nut zijn aangewezen, wordt door de Koning vastgesteld op de voordracht van de Minister van Binnenlandse Zaken. De Koning regelt inzonderheid de dienstaanwijzing en stelt de dienst en de tuchtregeling vast. Dat statuut mag in geen geval gunstiger zijn dan dat van de gewetensbezwaarden in dienst bij de civiele bescherming.

Verlof, soldij en militievergoedingen worden aan deze gewetensbezwaarden of hun rechthebbenden toegekend onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor de bij de civiele bescherming ingedeelde gewetensbezwaarden of hun rechthebbenden.

Zij ontvangen soortgelijke sociale voordelen als die welke de dienstplichtigen in de strijdkrachten genieten.

De gewetensbezwaarden die met onbepaald verlof zijn, kunnen worden onderworpen aan disciplinaire wederoproeping van dezelfde duur als die welke bepaald zijn voor de militairen met onbepaald verlof.

In oorlogstijd of gedurende de daarmee gelijkgestelde perioden bepaald in artikel 7 van de wet van 12 mei 1927 op de militaire opeisingen, en in geval van rampen, catastrofes of schadegevallen in vreedstijd, kunnen door de Minister van Binnenlandse Zaken verplicht worden tot dezelfde dienstverstrekingen als die welke bepaald zijn voor de gewetensbezwaarden aangewezen voor de civiele bescherming.

Art. 20. De dienstplichtigen die na hun militaire dienst als gewetensbezwaarde worden erkend, verliezen de graad die hun eventueel bij het leger was toegekend. De op grond van artikel 17 erkende gewetensbezwaarden zijn gehouden de bij het leger opgelegde wederoproeping te volbrengen. De op grond van artikelen 18 en 19 erkende gewetensbezwaarden zijn gehouden bij de civiele bescherming wederoproeping te volbrengen van dezelfde duur als die welke aan de militairen worden opgelegd.

Art. 21. § 1. De gewetensbezwaarden kunnen worden aangewezen voor diensten van de Staat of van andere bij in Minister-raad overlegd koninklijk besluit aangewezen publiekrechtelijke personen, of voor diensten van die instellingen.

Art. 19. W. 3 juni 1964, art. 18, verv. W. 3 juli 1975, art. 9.

Art. 20. W. 3 juni 1964, art. 18bis, ingev. W. 22 januari 1969, art. 5, gew. W. 3 juli 1975, art. 10.

Art. 21. W. 3 juni 1964, art. 19, verv. W. 3 juli 1975, art. 11.

Les objecteurs de conscience en congé illimité peuvent être assujettis à des rappels par mesure disciplinaire de même durée que ceux prévus pour les militaires en congé illimité.

En temps de guerre et pendant les époques assimilées, telles qu'elles sont définies à l'article 7 de la loi du 12 mai 1927 sur les réquisitions militaires, et lors d'événements calamiteux, de catastrophes ou de sinistres en temps de paix, ils peuvent être astreints par le Ministre de l'Intérieur aux mêmes prestations que celles qui sont prévues pour les miliciens libérés affectés à la protection civile.

Art. 19. Si l'inscription est accordée par une décision devenue irrévocable et si la demande a pour objet l'affectation à des tâches d'utilité publique au sein d'organismes de droit public ou privé, l'objecteur de conscience est affecté à l'un des organismes visés à l'article 21. Son terme de service dépassera de moitié celui imposé aux miliciens non visés à l'article 63, § 2, des lois coordonnées sur la milice et effectuant leur service actif en Belgique et non candidats gradés de réserve faisant partie du contingent de l'armée qui porte le millésime de l'année pendant laquelle il entre en service s'il assume une des tâches visées à l'article 21, § 1er, 1^a, a, ou sera double de ce service s'il assume une des tâches visées à l'article 21, § 1er, 1^a, b.

Le statut des objecteurs de conscience affectés à des tâches d'utilité publique est organisé par le Roi, sur la proposition du Ministre de l'Intérieur. Le Roi règle notamment l'affectation et arrête le service et le régime disciplinaire. Ce statut ne peut en aucun cas être plus favorable que celui des objecteurs de conscience en service à la protection civile.

Ces objecteurs de conscience ou leurs ayants droit bénéficient des congés, de la solde et des indemnités de milice dans les mêmes conditions d'octroi que les objecteurs de conscience en service à la protection civile ou leurs ayants droit.

Ils jouissent d'avantages sociaux analogues à ceux dont bénéficient les miliciens en service dans les forces armées.

Les objecteurs de conscience en congé illimité peuvent être assujettis à des rappels par mesure disciplinaire de même durée que ceux prévus pour les militaires en congé illimité.

En temps de guerre et pendant les époques assimilées, telles qu'elles sont définies à l'article 7 de la loi du 12 mai 1927 sur les réquisitions militaires, et lors d'événements calamiteux, de catastrophes ou de sinistres en temps de paix, ils peuvent être astreints par le Ministre de l'Intérieur aux mêmes prestations que celles qui sont prévues pour les objecteurs de conscience affectés à la protection civile.

Art. 20. Les miliciens qui sont reconnus objecteurs après leur service militaire perdent le grade qu'ils avaient éventuellement obtenu à l'armée. Les objecteurs reconnus sur base de l'article 17 sont tenus d'accomplir les rappels imposés à l'armée. Les objecteurs reconnus sur base des articles 18 et 19 sont tenus d'accomplir à la protection civile des rappels de même durée que ceux imposés aux militaires.

Art. 21 § 1er. Les objecteurs de conscience peuvent être affectés à des services de l'Etat ou d'autres personnes de droit public désignés par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, ou à des services de ces organismes.

Art. 19. L. 3 juin 1964, art. 18, rempl. L. 3 juillet 1975, art. 9.

Art. 20. L. 3 juin 1964, art. 18bis, ins. L. 22 janvier 1969, art. 5, mod. L. 3 juillet 1975, art. 10.

Art. 21. L. 3 juin 1964, art. 19, rempl. L. 3 juillet 1975, art. 11.

Om te kunnen worden aangewezen moet de instelling of de dienst aan de volgende voorwaarden voldoen :

1° a) in dienst van de gemeenschap taken betreffende de volksgezondheid, of taken betreffende bijstand aan bejaarde personen en aan lichamelijk of mentaal gehandicapten verrichten; die taken worden door de gewetensbezwaarden volbracht in verzorgingsinstellingen of in gespecialiseerde instellingen;

b) in dienst van de gemeenschap taken van sociale of culturele aard verrichten;

2° het gehele jaar een wekelijkse prestatieduur hebben als voorzien bij de arbeidswet en instaan voor de dagelijkse controle op de gewetensbezwaarden.

De Koning kan andere voorwaarden bepalen bij toepassing van de bovenstaande regels.

§ 2. De gewetensbezwaarden kunnen ook worden aangewezen voor privaatrechtelijke instellingen die bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit erkend zijn, of voor diensten van die instellingen. Een instelling die erkend wil worden, moet voldoen aan de voorwaarden genoemd of bedoeld in § 1, alsook aan de volgende voorwaarden :

1° rechtspersoonlijkheid bezitten;

2° rechtstreeks of onrechtstreeks door de overheid gesubsidieerd worden.

§ 3. Een gewetensbezwaarde mag niet worden aangewezen voor een instelling waarbij hij vóór zijn indiensttreding tewerkgesteld was.

§ 4. Artikel 1384, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek, is van toepassing op de instellingen waarvoor de gewetensbezwaarde wordt aangewezen.

Art. 22. § 1. Het bepaalde in de gecoördineerde dienstplichtwetten betreffende het uitstel, het buitengewoon uitstel, de vrijlating, de vrijstelling, de voorlopige afkeuring en de ontheffing, is toepasselijk op de gewetensbezwaarden bedoeld in artikel 17.

In geval van uitstel of voorlopige afkeuring gaan die gewetensbezwaarden, in dezelfde hoedanigheid, over naar de volgende lichter.

§ 2. De bepalingen van de gecoördineerde dienstplichtwetten betreffende het uitstel, het buitengewoon uitstel, de vrijlating en de vrijstelling door de Minister van Binnenlandse Zaken, zijn eveneens van toepassing op de gewetensbezwaarden, bedoeld in de artikelen 18 en 19.

Deze gewetensbezwaarden worden goedgekeurd, voorlopig afgekeurd of vrijgesteld op grond van de keuringscriteria die toepasselijk zijn op de dienstplichtigen. De daartoe door de Koning op de voordracht van de Minister van Volksgezondheid aangewezen verplegingsinrichtingen nemen kennis van de goedkeuring, de voorlopige afkeuring, de vrijstelling op lichamelijke grond van die gewetensbezwaarden.

Een gewetensbezwaarde die reeds voorlopig afgekeurd werd, zelfs voordat hij zijn gewetensbezwaren heeft medegedeeld, kan geen tweede maal voorlopig worden afgekeurd en moet ofwel worden vrijgesteld ofwel worden aangewezen voor de dienst.

In geval van uitstel of voorlopige afkeuring gaan die gewetensbezwaarden, in die hoedanigheid, over naar de volgende lichter.

In geval van vrijlating kunnen zij, in tijden van mobilisatie van het leger, verplicht worden tot dezelfde dienstverstrekingen als de gewone dienstplichtigen, maar worden zij aangewezen voor de civiele bescherming.

Art. 22, § 1. W. 3 juni 1964, art. 20, § 1.

§ 2, eerste en tweede lid. W. 3 juni 1964, art. 20, § 2, eerste en tweede lid, verv. W. 3 juli 1975, art. 12, 1°.

§ 2, tweede lid. W. 3 juni 1964, art. 20, § 2, tweede lid, verv. W. 3 juli 1975, art. 12, 1°.

§ 2, derde, vierde en vijfde lid. W. 3 juni 1964, art. 20, § 2, derde, vierde en vijfde lid.

Pour être désigné, l'organisme ou le service doit satisfaire aux conditions suivantes :

1° a) assumer au bénéfice de la collectivité, soit des tâches de santé publique, soit des tâches d'assistance aux personnes âgées et aux handicapés physiques ou mentaux; ces tâches sont accomplies par les objecteurs de conscience dans des établissements de soins ou dans des établissements spécialisés;

b) assumer au bénéfice de la collectivité des tâches de nature sociale ou culturelle;

2° compter pendant toute l'année le nombre d'heures de prestations hebdomadaires prévu par la loi sur le travail et assurer le contrôle quotidien des objecteurs de conscience.

Le Roi peut fixer d'autres conditions en application des règles précédentes.

§ 2. Les objecteurs de conscience peuvent être également affectés à des organismes de droit privé agréés par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres ou à des services de ces organismes. Pour être agréé, l'organisme doit satisfaire aux conditions énumérées ou prévues au § 1er, ainsi qu'aux conditions suivantes :

1° être doté de la personnalité civile;

2° être subsidié directement ou indirectement par les pouvoirs publics.

§ 3. Un objecteur de conscience ne peut être affecté à un organisme qui l'a employé avant son entrée en service.

§ 4. L'article 1384, alinéa 3, du Code civil est applicable aux organismes auxquels l'objecteur de conscience est affecté.

Art. 22. § 1er. Les dispositions des lois coordonnées sur la milice relatives aux sursis, au sursis extraordinaire, à la dispense, à l'exemption, à l'ajournement et à la libération sont applicables aux objecteurs visés à l'article 17.

En cas de sursis ou d'ajournement, ces objecteurs passent en la même qualité à la levée suivante.

§ 2. Les dispositions des lois coordonnées sur la milice relatives aux sursis, aux sursis extraordinaire, à la dispense et à l'exemption par le Ministre de l'Intérieur, sont également applicables aux objecteurs de conscience visés aux articles 18 et 19.

Ces objecteurs de conscience sont reconnus aptes, ajournés ou exemptés sur base des critères d'aptitude physique appliqués aux miliciens. Les établissements hospitaliers désignés à cette fin par le Roi, sur la proposition du Ministre de la Santé publique, connaissent de l'aptitude, de l'ajournement ou de l'exemption pour cause physique de ces objecteurs.

Un objecteur de conscience déjà ajourné, fût-ce avant d'avoir formulé son objection, ne peut plus être ajourné une deuxième fois et doit être soit exempté, soit désigné pour le service.

En cas de sursis ou d'ajournement, ces objecteurs passent en la même qualité à la levée suivante.

En cas de dispense, ils peuvent être astreints en temps de mobilisation de l'armée aux mêmes obligations que les miliciens ordinaires, mais sont affectés à la protection civile.

Art. 22, § 1er. L. 3 juin 1964, art. 20, § 1er.

§ 2, al. 1er et 2. L. 3 juin 1964, art. 20, § 2, al. 1er et 2, rempl. L. 3 juillet 1975, art. 12, 1°.

§ 2, al. 2. L. 3 juin 1964, art. 20, § 2, al. 2, rempl. L. 3 juillet 1975, art. 12, 1°.

§ 2, al. 3, 4 et 5. L. 3 juin 1964, art. 20, § 2, al. 3, 4 et 5.

§ 3. De militiegerechten nemen kennis van de aanvragen, ingediend krachtens de §§ 1 en 2, met uitzondering van de aanvragen gesteund op artikel 16 van de gecoördineerde dienstplichtwetten. De bepalingen van de gecoördineerde dienstplichtwetten betreffende de rechtspleging en de voorziening in cassatie zijn van toepassing.

§ 4. Voor de toepassing van de gecoördineerde dienstplichtwetten op de leden van het gezin van de gewetensbezwaarde worden de dienst van de gewetensbezwaarde, bedoeld in de artikelen 18 en 19, de vrijlating of de ontheffing van die dienst, gelijkgesteld met de actieve militaire dienst, met de vrijlating of met de ontheffing van die dienst.

Art. 23. § 1. De schade die het gevolg is van een ongeval of van een ziekte waarvan een gewetensbezwaarde die voor de civiele bescherming of voor opdrachten van openbaar nut bepaald bij artikel 21, is aangewezen, het slachtoffer is geworden tijdens en ten gevolge van prestaties of op de weg naar de plaats van die prestaties en terug, geeft recht op een vergoeding, ten laste van de Staat, voor het slachtoffer of zijn rechthebbenden, waarvan de aard, het bedrag en de toekenningsvoorwaarden door de Koning worden bepaald.

§ 2. De gewetensbezwaarden die voor de civiele bescherming of voor opdrachten van openbaar nut, bepaald bij artikel 21, zijn aangewezen, zijn onderworpen aan het stelsel van toepassing op de militairen voor het herstel van de schade die voortvloeit uit ongevallen of ziekten, toe te schrijven aan oorlogsfeiten, tijdens hun prestaties of op de weg naar de plaats van die prestaties.

De geldelijke voordelen van dit stelsel worden hun slechts toegekend ten belope van het bedrag boven de vergoeding welke met toepassing van § 1 wordt uitgekeerd.

Art. 24. § 1. Van de dienst bedoeld in de artikelen 18 en 19 wordt uitgesloten :

1° hij die veroordeeld is tot een criminele straf;

2° hij die door één of meer vonnissen of arresten is veroordeeld tot één of meer onvoorwaardelijke straffen die samen ten minste zes maanden gevangenisstraf bedragen wegens één of meer feiten die als misdaad of poging tot misdaad worden beschouwd of wegens elk misdrijf waarvan sprake in de artikelen 373, 377, 379 tot 381, 333 tot 386, 463, 464, 466, 491, 493, 494 en 496 van het Strafwetboek;

3° hij die door één of meer vonnissen of arresten is veroordeeld tot één of meer onvoorwaardelijke straffen die samen ten minste twaalf maanden gevangenisstraf bedragen wegens elk moedwillig misdrijf.

§ 2. Het bepaalde in § 1 is niet toepasselijk op degene die is veroordeeld wegens in oorlogstijd gepleegde inbreuk op hoofdstuk II van de eerste titel van boek II van het Strafwetboek.

§ 3. Hij die in het buitenland is veroordeeld wegens een misdaad of een misdrijf strafbaar gesteld door de Belgische strafwetten, valt onder de toepassing van dit artikel, naar gelang van het onderscheid dat erin wordt gemaakt, indien de rechtbank van eerste aanleg van zijn woonplaats of, bij ontstentenis van een in België gekende woonplaats, de rechtbank van eerste aanleg van zijn militiewoonplaats, waarbij het openbaar ministerie de zaak aanhangig heeft gemaakt, de wettelijkheid en de regelmatigheid van de veroordeling heeft vastgesteld, in aanwezigheid of in afwezigheid van de betrokkene, behoorlijk opgeroepen om in persoon dan wel bij gevolmachtigde te verschijnen binnen een termijn die niet minder dan acht dagen mag bedragen.

§ 4. In oorlogstijd en gedurende de daarmee gelijkgestelde perioden, bepaald bij artikel 7 van de wet van 12 mei 1927 op de militaire opesingen, zijn de uitgesloten gewetensbezwaarden der beschikking van de Minister van Binnenlandse Zaken en kunnen zij verplicht worden tot dezelfde dienstverstrekkings als die welke bepaald zijn voor de dienstplichtigen die ontheffing genieten en aangewezen zijn door de civiele bescherming.

De terbeschikkingstelling van de Minister van Binnenlandse Zaken mag niet worden gelast na 31 december van het jaar waarin de uitgesloten gewetensbezwaarde 45 jaar is geworden.

§ 3. W. 3 juni 1964, art. 20, § 3, verv. W. 3 juli 1975, art. 12, 2°.

§ 4. W. 3 juni 1964, art. 20, § 4, verv. W. 3 juli 1975, art. 12, 3°.

Art. 23. W. 3 juni 1964, art. 20bis, ingev. W. 3 juli 1975, art. 13.

Art. 24. W. 3 juni 1964, art. 20ter, ingev. W. 3 juli 1975, art. 14.

§ 3. Les juridictions de milice connaissent des demandes introduites en vertu des §§ 1er et 2, à l'exception des demandes basées sur l'article 16 des lois coordonnées sur la milice. Les dispositions des lois coordonnées sur la milice relatives à la procédure et au recours en cassation sont d'application.

§ 4. Pour l'application des lois coordonnées sur la milice aux membres de la famille de l'objecteur de conscience, le service de l'objecteur visé aux articles 18 et 19, la dispense ou la libération de ce service sont assimilés au service militaire actif, à la dispense ou à la libération de ce service.

Art. 23. § 1er. Les dommages résultant d'un accident ou d'une maladie survenus à un objecteur de conscience affecté à la protection civile ou à des tâches d'utilité publique définies à l'article 21, au cours et par le fait des prestations ou sur le trajet pour se rendre au lieu de ces prestations et inversement, donnant lieu, à charge de l'Etat, au profit de la victime ou de ses ayants droit, à une réparation dont la nature, le montant et les conditions d'octroi sont déterminés par le Roi.

§ 2. Les objecteurs de conscience affectés à la protection civile ou à des tâches d'utilité publique définies à l'article 21 sont soumis au régime applicable aux militaires pour la réparation des dommages résultant d'accidents ou de maladies survenus par faits de guerre, au cours de prestations ou sur le chemin pour se rendre au lieu de ces prestations.

Les avantages pécuniaires de ce régime ne leur sont acquis que pour la quotité qui excède ceux qui résultent de l'application du § 1er.

Art. 24. § 1er. Est exclu du service visé aux articles 18 et 19 :

1° celui qui a été condamné à une peine criminelle;

2° celui qui a été condamné par un ou plusieurs jugements ou arrêts à une ou plusieurs peines non conditionnelles, atteignant ensemble au moins six mois d'emprisonnement, du chef d'un ou plusieurs faits qualifiés crimes ou tentatives de crime ou du chef de tous délits prévus aux articles 373, 377, 379 à 381, 383 à 386, 463, 464, 466, 491, 493, 494 et 496 du Code pénal;

3° celui qui a été condamné par un ou plusieurs jugements ou arrêts à une ou plusieurs peines non conditionnelles, atteignant ensemble au moins douze mois d'emprisonnement, du chef de tous délits volontaires.

§ 2. Les dispositions du § 1er ne sont applicables à celui qui a été condamné pour infraction au chapitre II du titre 1er du livre II du Code pénal, commise en temps de guerre.

§ 3. Celui qui a été condamné à l'étranger pour un crime ou un délit punissables par les lois pénales belges tombe sous l'application du présent article, suivant les distinctions qui y sont établies, si le tribunal de première instance de son domicile ou à défaut de domicile connu en Belgique, le tribunal de première instance de son domicile de milice, saisi par le ministère public, a constaté, en présence ou en l'absence de l'intéressé dûment appelé à comparaître en personne ou par fondé de pouvoir dans un délai qui ne pourra être inférieur à huit jours, la légalité et la régularité de la condamnation.

§ 4. En temps de guerre et pendant les époques assimilées, telles qu'elles sont définies à l'article 7 de la loi du 12 mai 1927 sur les réquisitions militaires, les exclus sont à la disposition du Ministre de l'Intérieur et peuvent être astreints aux mêmes prestations que celles prévues pour les miliciens libérés affectés à la protection civile.

La mise à la disposition du Ministre de l'Intérieur ne peut être ordonnée après le 31 décembre de l'année pendant laquelle l'exclu a atteint l'âge de 45 ans.

§ 3. L. 3 juin 1964, art. 20, § 3, rempl. L. 3 juillet 1975, art. 12, 2°.

§ 4. L. 3 juin 1964, art. 20, § 4, rempl. L. 3 juillet 1975, art. 12, 3°.

Art. 23. L. 3 juin 1964, art. 20bis, ins. L. 3 juillet 1975, art. 13.

Art. 24. L. 3 juin 1964, art. 20ter, ins. L. 3 juillet 1975, art. 14.

Art. 25. § 1. Wanneer de ontheffing van actieve dienst als bepaald in artikel 87 van de gecoördineerde dienstplichtwetten, wordt verleend aan dienstplichtigen van een zelfde klasse die voor de dienst geschikt zijn verklaard, dan wordt de ontheffing van dienst aan de gewetensbezwaarden bedoeld in de artikelen 18 en 19 die voor de dienst geschikt zijn verklaard en die behoren tot de lichte genoemd naar het jaar van die klasse, volgens dezelfde voorrang en voor dezelfde categorieën; verleend door een commissie, samengesteld uit twee ambtenaren van het Ministerie van Binnenlandse Zaken daartoe aangewezen door de Minister van Binnenlandse Zaken en een ambtenaar van het Ministerie van Justitie aangewezen door de Minister van Justitie.

De commissie doet uitspraak bij meerderheid van stemmen; zij mag de vereiste onderzoeken instellen om de echtheid van de voorgelegde stukken na te gaan.

§ 2. De bepalingen van de artikelen 17, § 1, 18 en 19, van de gecoördineerde dienstplichtwetten zijn ter zake van ontheffing toepasselijk.

§ 3. Van het voordeel der ontheffing worden uitgesloten de gewetensbezwaarden die zich hebben onttrokken aan de verplichtingen voortvloeiend uit de toepassing van deze wet.

§ 4. De voorwaarden, opgesomd in § 1, moeten door de gewetensbezwaarde vervuld zijn op 1 januari van het jaar waarnaar de lichte is genoemd.

§ 5. De ontheffingen worden ter kennis gebracht van de betrokken gewetensbezwaarden. Is de toekenning van de ontheffing hem niet genotificeerd op 1 april volgend op het jaar waarnaar de klasse is genoemd, dan moet de belanghebbende zijn bezwaarschrift uiterlijk op 15 april bij een ter post aangezekende brief toezenden aan de Minister van Binnenlandse Zaken. Deze doet uitspraak en brengt zijn beslissing ter kennis van de reclamant. Hij kan zijn beslissing wijzigen tot de verrichtingen gesloten zijn verklaard.

§ 6. De gewetensbezwaarden die ontheffing genieten, worden geacht met onbepaald verlof te zijn en vallen ten aanzien van de duur van hun civiele verplichtingen onder dezelfde regeling als de dienstplichtigen van de lopende lichte.

§ 7. Ieder gewetensbezwaarde mag vooraf afzien van het voordeel van een eventuele ontheffing van de dienst.

De gewetensbezwaarden die ontheffing genieten mogen van die gunst afzien binnen een termijn van veertien dagen, te rekenen vanaf de ontvangst van de kennisgeving. De afstand van dit voordeel moet bij een ter post aangetekende brief gericht worden aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

De afstand is onherroepelijk.

§ 8. De van de werkelijke dienst ontheven gewetensbezwaarden kunnen door de Minister van Binnenlandse Zaken bij de civiele bescherming worden ingedeeld.

Tijdens het jaar volgend op de datum waarop de ontheven gewetensbezwaarde bij de civiele bescherming is ingedeeld, kan hem een opleidingsperiode van dertig dagen worden opgelegd. Tijdens de daarop volgende jaren kan hij worden onderworpen aan wederoproeping waarvan de totale duur niet meer dan dertig dagen of tweehonderd veertig uren mag bedragen.

In oorlogstijd of in daarmee gelijkgestelde perioden, zoals deze zijn bepaald in artikel 7 van de wet van 12 mei 1927 op de militaire opelingen, of bij rampen, catastrofes of schadegevallen in vredetijd, kan de Minister van Binnenlandse Zaken de van de werkelijke dienst ontheven gewetensbezwaarden verplichten tot dezelfde prestaties als de ontheven dienstplichtigen die bij de civiele bescherming zijn ingedeeld.

Art. 26. De in dienst zijnde gewetensbezwaarden, de gewetensbezwaarden met onbepaald verlof en de gewetensbezwaarden die wederopgeroepen zijn bij de civiele bescherming, worden ontslagen bij reform ingevolge een beslissing tot ongeschiktverklaring, uitgesproken door een commissie inzake goedkeuring en ontslag bij reform.

Art. 25. W. 3 juni 1964, art. 20quater, ingev. W. 3 juli 1975, art. 15.

Art. 26. W. 3 juni 1964, art. 20quinquies, ingev. W. 3 juli 1975, art. 16.

Art. 25. § 1er. Lorsque la libération du service actif prévue à l'article 87 des lois coordonnées sur la milice est accordée à des miliciens d'une même classe, reconnus aptes au service, la libération du service aux objecteurs de conscience visés aux articles 18 et 19, reconnus aptes au service et appartenant à la levée qui porte le même millésime que cette classe, est accordée, dans le même ordre de priorité et pour les mêmes catégories, par une commission composée de deux fonctionnaires du Ministère de l'Intérieur désignés par le Ministre de l'Intérieur et d'un fonctionnaire du Ministère de la Justice désigné par le Ministre de la Justice.

La commission statue à la majorité des voix; elle peut procéder aux enquêtes nécessaires pour vérifier les documents produits.

§ 2. Les dispositions des articles 17, § 1er, 18 et 19 des lois coordonnées sur la milice sont d'application en matière de libération.

§ 3. Sont exclus du bénéfice de la libération, les objecteurs de conscience qui se sont soustraits aux obligations qui résultent de l'application de la présente loi.

§ 4. Les conditions reprises au § 1er doivent être remplies par l'objecteur de conscience au 1er janvier de l'année dont la levée porte le millésime.

§ 5. Les libérations sont notifiées aux objecteurs de conscience intéressés. Si l'octroi de la libération ne lui a pas été notifié au 1er avril de l'année suivant celle dont la classe porte le millésime, l'intéressé doit introduire sa réclamation au plus tard le 15 avril suivant, par lettre recommandée à la poste, adressée au Ministre de l'Intérieur. Celui-ci statue et fait connaître sa décision au réclamant. Il peut réformer ses décisions jusqu'au prononcé de la clôture des opérations.

§ 6. Les objecteurs de conscience libérés sont considérés comme étant en congé illimité et suivent, en ce qui concerne la durée de leurs obligations civiles, le sort des miliciens de la levée en cours.

§ 7. Tout objecteur de conscience peut renoncer d'avance au bénéfice d'une libération éventuelle du service.

Les objecteurs de conscience libérés peuvent renoncer à cette faveur dans un délai de quinze jours, à compter de la réception de la notification. La renonciation doit être adressée au Ministre de l'Intérieur par lettre recommandée à la poste.

La renonciation est définitive.

§ 8. Les objecteurs de conscience libérés du service actif peuvent être affectés par le Ministre de l'Intérieur à l'organisation de la protection civile.

Durant l'année suivant la date à laquelle l'objecteur de conscience libéré est affecté à l'organisation de la protection civile, il peut être soumis à une période d'instruction de trente jours. Au cours des années suivantes, il peut être astreint à des rappels dont la durée totale ne peut excéder trente jours ou deux cent quarante heures.

En temps de guerre ou pendant les époques assimilées, telles qu'elles sont définies à l'article 7 de la loi du 12 mai 1927 sur les réquisitions militaires, ou lors d'événements calamiteux, de catastrophes ou de sinistres en temps de paix, les objecteurs de conscience libérés peuvent être astreints par le Ministre de l'Intérieur aux mêmes prestations que celles prévues pour les miliciens libérés affectés à la protection civile.

Art. 26. Les objecteurs de conscience en service, les objecteurs de conscience en congé illimité et ceux qui sont rappelés à la protection civile sont licenciés par réforme ensuite d'une décision d'inaptitude prononcée par une commission d'aptitude et de réforme.

Art. 25. L. 3 juin 1964, art. 20quater, ins. L. 3 juillet 1975, art. 15.

Art. 26. L. 3 juin 1964, art. 20quinquies, ins. L. 3 juillet 1975, art. 16.

Tegen die beslissing kan beroep worden ingesteld bij een commissie van beroep.

De bevoegdheid, de samenstelling en de werkwijze van die commissies worden vastgesteld door de Koning.

Art. 27. De wetsbepalingen betreffende de schorsing van de uitvoering van de leerovereenkomst in geval van oproeping of wederoproeping onder de wapens, zijn van toepassing wanneer het gaat om de vervulling van de dienst door deze gecoördineerde wetten aan de gewetensbezwaarde opgelegd.

Art. 28. De aanvrager kan, in elke stand van de rechtspleging, zijn aanvraag intrekken.

Hij kan eveneens afzien van zijn inschrijving nadat de beslissing waarbij ze hem wordt toegestaan, onherroepelijk geworden is.

De intrekking van de aanvraag of de afstand van de inschrijving wordt bij een ter post aangetekende brief aan de Minister van Binnenlandse Zaken medegedeeld. De aanvraag kan door de betrokkene ook mondeling ingetrokken worden op het ogenblik dat hij voor de raad of de raad van beroep voor gewetensbezwaren verschijnt.

De intrekking of de afstand zijn onherroepelijk.

De intrekking van de aanvraag plaatst de betrokkene in de toestand van de aanvrager aan wie de inschrijving is geweigerd.

Indien de gewetensbezwaarde afstand doet van de inschrijving, bedoeld in artikel 17, dan kan hij bij een gewapende dienst worden ingedeeld. De gewetensbezwaarde, bedoeld in de artikelen 18 en 19 wordt aan de militaire overheid overgegeven met het contingent waarvan de overgifte aan de gang is.

Wordt de afstand gedaan ten laatste op de dag waarop de gewetensbezwaarde opgeroepen wordt om zijn diensttermijn te vervullen dan is hij gehouden de termijn, opgelegd aan de dienstplichtigen die deel uitmaken van het contingent van het leger, te vervullen.

Wordt de afstand gedaan na het begin van de dienst, dan moet de gewetensbezwaarde, bedoeld in de artikelen 18 en 19, in het leger dienst vervullen gedurende een periode die gelijk is aan de dienst die hij nog moet doen bij de civiele bescherming of in een instelling bedoeld in artikel 21, zonder dat die periode korter mag zijn dan vier maanden.

Art. 29. § 1. De inschrijving kan vernietigd worden indien bewezen is dat de betrokkene bedrieglijke handelingen heeft aangewend of wetens onjuiste inlichtingen heeft verstrekt of laten verstrekken ten einde de inschrijving te bekomen.

De Minister van Binnenlandse Zaken maakt te dien einde de zaak aanhangig bij de raad voor gewetensbezwaren die de inschrijving heeft toegestaan of bevestigd.

Het rechtcollege spreekt zich eerst uit na de betrokkene, die mag worden bijgestaan door een behoorlijk gemandateerd raadsman, te hebben verzocht zijn verdediging mondeling en, bij gebreke daarvan, schriftelijk voor te dragen. De beslissing wordt in ieder geval geacht op tegenspraak te zijn geweest.

§ 2. De zaak mag bij de bevoegde raad voor gewetensbezwaren niet worden aanhangig gemaakt meer dan een jaar na de dag waarop de beslissing waarbij de inschrijving wordt toegestaan, onherroepelijk geworden is.

Indien echter een publieke vordering is ingesteld wegens feiten die de vernietiging kunnen rechtvaardigen, wordt die termijn geschorst zolang ter zake van die strafvordering geen onherroepelijke uitspraak is gedaan. Volgt er veroordeling, dan wordt de termijn bovendien verlengd tot het verstrijken van twee jaren, te rekenen van de dag waarop de veroordeling onherroepelijk geworden is.

De vernietiging moet worden uitgesproken, binnen het jaar dat volgt op het verstrijken van de termijn bepaald in het eerste en het tweede lid.

Art. 27. W. 3 juni 1964, art. 21, gew. W. 3 juli 1978, art. 136.

Art. 28, eerste, tweede, derde, vierde en vijfde lid. W. 3 juni 1964, art. 22, eerste, tweede, derde, vierde en vijfde lid, zesde, zevende, achtste lid. W. 3 juni 1964, art. 22, zesde, zevende en achtste lid, verv. W. 3 juli 1975, art. 17.

Art. 29, § 1 en 2. W. 3 juni 1964, art. 23, § 1 en 2.

Cette décision peut être frappée d'appel devant une commission d'appel.

Les attributions, la composition et le fonctionnement de ces commissions sont déterminés par le Roi.

Art. 27. Les dispositions légales relatives à la suspension de l'exécution du contrat d'apprentissage, en cas d'appel ou de rappel sous les armes, sont applicables lorsqu'il s'agit de l'accomplissement du service imposé à l'objecteur par les présentes lois coordonnées.

Art. 28. Le requérant peut, à tout moment de la procédure, retirer sa demande.

Il peut également renoncer à son inscription après que la décision qui la lui accorde est devenue irrévocable.

Le retrait de la demande ou la renonciation à l'inscription sont adressés par lettre recommandée à la poste au Ministre de l'Intérieur. La demande peut aussi être retirée verbalement par l'intéressé au moment de sa comparution devant le conseil ou le conseil d'appel de l'objection de conscience.

Le retrait ou la renonciation sont définitifs.

Le retrait de la demande a pour effet de placer l'intéressé dans la situation du requérant à qui l'inscription a été refusée.

En cas de renonciation à l'inscription, l'objecteur de conscience, visé à l'article 17, peut être affecté à un service armé. L'objecteur de conscience, visé aux articles 18 et 19, est remis à l'autorité militaire avec le contingent dont la remise est en cours.

Si la renonciation intervient au plus tard le jour où l'objecteur de conscience est appelé pour accomplir son terme de service, il est tenu d'accomplir le terme imposé aux miliciens faisant partie du contingent de l'armée.

Si la renonciation intervient après le commencement du service, l'objecteur visé aux articles 18 et 19 doit accomplir à l'armée un terme égal au service qui lui reste à accomplir à la protection civile ou dans un organisme visé à l'article 21 sans que ce terme puisse être inférieur à quatre mois.

Art. 29. § 1er. L'inscription peut être annulée s'il est établi que l'intéressé a employé des manœuvres frauduleuses ou sciemment donné ou laissé donner des renseignements inexacts dans le but de l'obtenir.

Le Ministre de l'Intérieur saisit, à cette fin, le conseil de l'objection de conscience qui a accordé ou confirmé l'inscription.

La juridiction ne se prononce qu'après avoir invité l'intéressé qui peut être assisté d'un conseil dûment mandaté, à présenter sa défense verbalement et, à défaut, par écrit. Dans tous les cas, la décision est réputée contradictoire.

§ 2. Le conseil de l'objection de conscience compétent ne peut être saisi plus d'un an après le jour où la décision accordant l'inscription est devenue irrévocable.

Toutefois, si une action publique est intentée en raison de faits qui peuvent justifier l'annulation, ce délai est suspendu aussi longtemps qu'il n'a pas été prononcé, irrévocablement sur cette action. En cas de condamnation, le délai est, en outre, prorogé jusqu'à l'expiration de deux années à compter du jour où la condamnation est devenue irrévocable.

L'annulation doit intervenir dans l'année qui suit l'expiration du délai déterminé par les alinéas 1er et 2.

Art. 27. L. 3 juin 1964, art. 21, mod. L. 3 juillet 1978, art. 136.

Art. 28, al. 1er, 2, 3, 4 et 5. L. 3 juin 1964, art. 22, al. 1er, 2, 3, 4 et 5.

Al. 6, 7 et 8. L. 3 juin 1964, art. 22, al. 6, 7 et 8, rempl. L. 3 juillet 1975, art. 17.

Art. 29, § 1er et 2. L. 3 juin 1964, art. 23, § 1er et 2.

§ 3. Wordt de vernietiging uitgesproken, dan is de betrokkene onderworpen aan het stelsel van artikel 28, lid 6. Hij moet, ongeacht de duur van de dienstdienst welke hij reeds als gewetensbezwaarde vervuld heeft, als gewoon dienstplichtige een termijn vervullen die anderhalf maal zo lang is als de termijn opgelegd aan de dienstplichtigen die deel uitmaken van het contingent van het leger.

Art. 30. Een gewetensbezwaarde aan wie door een onherroepelijk geworden beslissing de inschrijving op de lijst is toegestaan, mag, tot 31 december van het jaar waarin hij 45 jaar oud wordt :

1° geen enkel openbaar ambt uitoefenen dat hem verplicht, zelfs bij gelegenheid, een wapen in zijn bezit te hebben of te dragen;

2° geen oorlogs- of verweervuurwapen in zijn bezit hebben of te dragen;

3° niet deelnemen aan de vervaardiging of de herstelling van of de handel in wapens of aan de vervaardiging van of de handel in munitie, uit welken hoofde ook.

Deze verbodsbepalingen vervallen wanneer afstand wordt gedaan van de inschrijving als bepaald in artikel 28.

Zij blijven gehandhaafd wanneer de inschrijving wordt vernietigd met toepassing van artikel 29.

Art. 31. Met gevangenisstraf van drie maanden tot drie jaren wordt gestraft de voor de civiele bescherming of voor taken van openbaar nut, bepaald in artikel 21, aangewezen gewetensbezwaarde die zich aan zijn verplichtingen heeft onttrokken, geweigerd heeft deel te nemen aan een bevolen dienst of zich opzettelijk onthouden heeft die dienst uit te voeren.

De schuldige kan bovendien tot de ontzetting worden veroordeeld overeenkomstig artikel 33 van het Strafwetboek.

Art. 32. Met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van 26 frank tot 1 000 frank of met een van die straffen alleen wordt gestraft, de voor de civiele bescherming of voor taken van openbaar nut, bepaald in artikel 21, aangewezen gewetensbezwaarde die ofwel het materieel, ofwel de uitrustings- of kledingstukken die hem zijn toevertrouwd, weggeven, verpand, geleend, te koop gesteld, verkocht, of verduisterd heeft, die ze moedwillig vernietigd of beschadigd heeft of die desgevorderd geweigerd heeft ze terug te geven.

Met gevangenisstraf van acht dagen tot een maand en met geldboete van 26 frank tot 500 frank of met een van die straffen alleen wordt gestraft, de voor de civiele bescherming of voor taken van openbaar nut, bepaald in artikel 21, aangewezen gewetensbezwaarde die zich schuldig heeft gemaakt aan ernstige nalatigheid inzake het bewaren of het onderhoud hetzij van het materieel, hetzij van de uitrustings- of kledingstukken die hem zijn toevertrouwd.

Art. 33. Met gevangenisstraf van acht dagen tot twee jaren wordt gestraft :

1° de aanvrager die bedrieglijke handelingen heeft aangewend om zijn inschrijving op de lijst van de gewetensbezwaarden te bekomen;

2° ieder die, om de inschrijving van de aanvrager te bewerkstelligen, een attest of inlichtingen heeft verstrekt waarvan hij wist dat ze onjuist waren.

§ 3. W. 3 juni 1964, art. 23, § 3, gew. W. 3 juli 1975, art. 18.

Art. 30. eerste lid. W. 3 juni 1964, art. 24, eerste lid, gew. W. 22 januari 1969, art. 8.
tweede en derde lid. W. 3 juni 1964, art. 24, tweede en derde lid.

Art. 31, eerste lid. W. 3 juni 1964, art. 25, eerste lid, gew. W. 3 juli 1975, art. 19.
tweede lid. W. 3 juni 1964, art. 25, tweede lid.

Art. 32. W. 3 juni 1964, art. 26, gew. W. 3 juli 1975, art. 20.

Art. 33. W. 3 juni 1964, art. 27.

§ 3. Si l'annulation est prononcée, l'intéressé est soumis au régime prévu par l'article 28, alinéa 6. Il doit, quelle que soit la durée du service qu'il a déjà accompli comme objecteur, accomplir en qualité de milicien ordinaire un terme excédant d'une moitié celui qui est imposé aux miliciens faisant partie du contingent de l'armée.

Art. 20. L'objecteur auquel l'inscription sur la liste a été accordée par une décision devenue irrévocable, ne peut, jusqu'au 31 décembre de l'année pendant laquelle il atteint l'âge de 45 ans :

1° remplir aucune fonction qui impose, même occasionnellement, la détention ou le port d'une arme;

2° détenir ou porter une arme à feu de guerre ou de défense;

3° participer, à quelque titre que ce soit, à la fabrication, à la réparation ou au commerce des armes, ni à la fabrication ou au commerce des munitions.

Ces interdictions cessent dans le cas de renonciation à l'inscription prévue à l'article 28.

Elles sont maintenues en cas d'annulation de l'inscription par application de l'article 29.

Art. 31. Est puni d'un emprisonnement de trois mois à trois ans, l'objecteur affecté à la protection civile ou à des tâches d'utilité publique définies à l'article 21, qui s'est soustrait à ses obligations, a refusé de participer à un service commandé ou s'est abstenu à dessein de l'exécuter.

Le coupable peut, en outre, être condamné à l'interdiction, conformément à l'article 33 du Code pénal.

Art. 32. Est puni d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de 26 à 1 000 francs ou de l'une de ces peines seulement, l'objecteur affecté à la protection civile ou à des tâches d'utilité publique définies à l'article 21, qui a donné, engagé, prêté, exposé en vente, vendu ou détourné soit le matériel, soit les objets d'équipement ou d'habillement, qui lui ont été confiés, les a volontairement détruits ou détériorés, ou a refusé de les restituer quand il en était requis.

Est puni d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 26 à 500 francs ou de l'une de ces peines seulement, l'objecteur affecté à la protection civile ou à des tâches d'utilité publique définies à l'article 21, qui s'est rendu coupable d'une négligence grave dans la conservation ou l'entretien soit du matériel, soit des objets d'équipement ou d'habillement, qui lui ont été confiés.

Art. 33. Est puni d'un emprisonnement de huit jours à deux ans :

1° le requérant qui a employé des manœuvres frauduleuses dans le but d'obtenir son inscription sur la liste des objecteurs de conscience;

2° quiconque, dans le but de provoquer l'inscription du requérant, a fourni une attestation ou des renseignements qu'il savait inexacts.

§ 3. L. 3 juin 1964, art. 23, § 3, mod. L. 3 juillet 1975, art. 18.

Art. 30, al. 1er. L. 3 juin 1964, art. 24, al. 1er, mod. L. 22 janvier 1969, art. 8.
al. 2 et 3. L. 3 juin 1964, art. 24, al. 2 et 3.

Art. 31, al. 1er. L. 3 juin 1964, art. 25, al. 1er, mod. L. 3 juillet 1975, art. 19.
al. 2. L. 3 juin 1964, art. 25, al. 2.

Art. 32. L. 3 juin 1964, art. 26, mod. L. 3 juillet 1975, art. 20.

Art. 33. L. 3 juin 1964, art. 27.

Art. 34. De bij de artikelen 32 en 33 gestelde straffen worden op het dubbele gebracht ingeval de bij die bepalingen bedoelde misdrijven zijn gepleegd in oorlogstijd of gedurende de periodes die bij artikel 7 van de wet van 12 mei 1927 op de militaire op-eisingen met oorlogstijd worden gelijkgesteld.

Overtreding van artikel 31 wordt in dat geval gestraft met gevangenisstraf van twee jaren tot vijf jaren.

Art. 35. Het bepaalde in boek I van het Strafwetboek, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, is van toepassing op de in deze gecoördineerde wetten omschreven misdrijven.

Overgangsbepaling

Art. 36. De Administratieve Gezondheidsdienst blijft bevoegd om kennis te nemen van de goedkeuring, de voorlopige afkeuring, de vrijstelling op lichamelijke grond of het ontslag bij reform van de in de artikelen 18 en 19 bedoelde gewetensbezwaarden tot de aanwijzing door de Koning van de verplegingsinrichtingen bedoeld bij artikel 22, § 2, tweede lid, en totdat de commissies, waarvan in artikel 26 sprake is, gefinstalleerd zijn.

Niet in de coördinatie opgenomen bepalingen

Wet van 3 juni 1964. — Overgangsbepalingen

Art. 30. De bepalingen van deze wet zijn eveneens van toepassing op de dienstplichtigen die krachtens de gecoördineerde dienstplichtwetten als deserteur worden behandeld en op hen die, vóór de datum waarop deze wet in werking is getreden, bij het leger waren ingelijfd en nog aan dienstplicht onderworpen zijn of uit het leger weggezonden waren ingevolge veroordelingen, uitgesproken wegens misdrijven waarvoor krachtens artikel 31 amnestie verleend is, mits de aanvraag ingediend wordt binnen één maand te rekenen van diezelfde datum.

Indien ze definitief zijn ingeschreven op de lijst van de gewetensbezwaarden, wordt de reeds vervulde werkelijke dienstdienst, alsmede de in het recruiterings- en selectiecentrum doorgebrachte tijd afgetrokken van de termijn die krachtens artikel 17 of artikel 18 is opgelegd. De tijd gedurende welke de gewetensbezwaarde gedetineerd was ter uitvoering van veroordelingen, uitgesproken wegens misdrijven waarvoor krachtens artikel 31 amnestie is verleend, wordt eveneens afgetrokken.

In hetzelfde geval bevindt de gewetensbezwaarde die uit het leger weggezonden is ingevolge veroordelingen, uitgesproken wegens misdrijven waarvoor krachtens artikel 31 amnestie is verleend, zich niet meer in die toestand en wordt te zijnen opzichte gehandeld zoals bepaald is in het voorgaande lid.

Art. 31. Amnestie wordt verleend voor de in de hoofdstukken IV en VI van het Wetboek van militair strafrecht en in de bepalingen van de bijzondere wetten betreffende de desertie omschreven misdrijven die vóór de inwerkingtreding van deze wet zijn gepleegd, en waarvan de raad voor gewetensbezwaren of de raad van beroep voor gewetensbezwaren zal aannemen dat ze alleen gepleegd werden omdat de dader ervan gewetensbezwaren had tegen het vervullen van de militaire dienst of van de gewapende militaire dienst.

Het verzoek om amnestie moet door de betrokkene aan de auditeur-generaal bij het Militair Gerechtshof worden gezonden bij een aangetekende brief die, binnen één maand te rekenen van de dag waarop de wet in werking treedt, ter post wordt afgegeven. Die brief moet de misdrijven opgeven waarvoor amnestie wordt gevraagd en, voor de misdrijven die reeds aanleiding hebben gegeven tot veroordelingen, de datum daarvan en de rechterlijke instanties die ze hebben uitgesproken.

De auditeur-generaal zendt het verzoekschrift en het gerechtelijk dossier samen met zijn advies door aan de Minister van Binnenlandse Zaken, die ze bij de voorzitter van de raad voor gewetensbezwaren aanhangig maakt.

De artikelen 4 tot 14 van deze wet zijn van toepassing op het onderzoek van het verzoekschrift.

Art. 34. W. 3 juni 1964, art. 28.

Art. 35. W. 3 juni 1964, art. 29.

Art. 36. W. 3 juni 1964, art. 22.

Art. 34. Les peines prévues par les articles 32 et 33 sont doublées dans le cas où les infractions visées par ces dispositions ont été commises en temps de guerre ou pendant les époques assimilées au temps de guerre par l'article 7 de la loi du 12 mai 1927 sur les réquisitions militaires.

Les infractions à l'article 31 sont, dans ce cas, punies d'un emprisonnement de deux ans à cinq ans.

Art. 35. Les dispositions du livre Ier du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85, sont applicables aux infractions par les présentes lois coordonnées.

Disposition transitoire

Art. 36. Le Service de santé administratif reste compétent pour connaître de l'aptitude, de l'ajournement, de l'exemption pour cause physique ou de la réforme des objecteurs de conscience visés aux articles 18 et 19 jusqu'à la désignation par le Roi des établissements hospitaliers visés à l'article 22, § 2, 2e alinéa, et jusqu'à la mise en place des commissions dont il est question à l'article 26.

Dispositions non reprises dans la coordination

Loi du 3 juin 1964. — Dispositions transitoires

Art. 30. Les dispositions de la présente loi sont également applicables aux miliciens qui sont traités comme déserteurs en vertu des lois coordonnées sur la milice et à ceux qui, ayant été incorporés dans l'armée avant la date d'entrée en vigueur de la loi, sont encore soumis à des obligations militaires ou ont été renvoyés de l'armée à la suite de condamnations prononcées pour des infractions amnistiées en vertu de l'article 31, à la condition que la demande soit introduite dans le délai d'un mois à compter de la même date.

En cas d'inscription définitive sur la liste des objecteurs de conscience, le temps de service actif accompli ainsi que le temps passé au centre de recrutement et de sélection sont déduits du terme imposé en vertu de l'article 17 ou de l'article 18. Est également déduit, le temps pendant lequel l'objecteur a été détenu en exécution de condamnations prononcées pour des infractions amnistiées en vertu de l'article 31.

Dans le même cas, l'objecteur qui, à la suite de condamnations prononcées pour des infractions amnistiées en vertu de l'article 31, a été renvoyé de l'armée, cesse de se trouver dans cette situation et est traité comme il est prévu à l'alinéa précédent.

Art. 31. Amnestie est accordée pour les infractions prévues par les chapitres IV et VI du Code pénal militaire et par les dispositions des lois particulières, relatives à la désertion, qui ont été commises avant l'entrée en vigueur de la présente loi et que le conseil de l'objection de conscience ou le conseil d'appel de l'objection de conscience reconnaît avoir été commises pour le seul motif que leur auteur avait des objections de conscience contre l'accomplissement du service militaire ou du service militaire armé.

La requête tendant à obtenir le bénéfice de l'amnistie doit être adressé par l'intéressé à l'auditeur général près la Cour militaire, par lettre recommandée déposée à la poste dans le délai d'un mois à compter du jour de l'entrée en vigueur de la loi. Elle doit préciser les infractions dont l'amnistie est demandée et, pour celles qui ont déjà donné lieu à condamnations, la date de celles-ci et les juridictions qui les ont prononcées.

L'auditeur général transmet la requête et le dossier judiciaire, avec son avis, au Ministre de l'Intérieur, qui saisit le président du conseil de l'objection de conscience.

Les articles 4 à 14 de la présente loi sont applicables à l'examen de la requête.

Art. 34. L. 3 juin 1964, art. 28.

Art. 35. L. 3 juin 1964, art. 29.

Art. 36. L. 3 juin 1964, art. 22.

Het verzoek schorst de vervolgingen en de verjaring van de publieke vordering, die voortvloeit uit het misdrijf waarvoor amnestie wordt gevraagd.

De amnestie kan niet worden ingeroepen tegen de rechten van de Staat, noch tegen die van derden.

Het verzoek om amnestie geldt van rechtswege als aanvraag om vrijstelling van de militaire dienst of van de gewapende militaire dienst op grond van gewetensbezwaren en heeft dezelfde uitwerking als de bij artikel 30 bedoelde aanvraag wanneer de betrokkene nog aan militaire verplichtingen onderworpen kan worden.

Wet van 22 januari 1969. — Overgangsbepaling

Art. 9. a) De dienstplichtigen wier aanvraag om erkenning als gewetensbezwaarde als niet-ontvankelijk is verworpen, terwijl zij ontvankelijk zou zijn verklaard bij toepassing van artikel 1, kunnen in afwijking van artikel 15, hun aanvraag opnieuw indienen. Zij moet worden ingediend binnen één maand te rekenen van de datum van inwerkingtreding van deze wet.

b) Een nieuwe termijn van één maand te rekenen van de datum van inwerkingtreding van deze wet, wordt toegestaan voor het indienen van een vraag of verzoek als bedoeld in artikel 30, eerste lid, en in artikel 31, tweede lid, van de wet van 3 juni 1964.

Wet van 3 juli 1975. — Overgangsbepaling

Art. 21. a) De gewetensbezwaarden wier aanvraag tot vrijstelling van elke militaire dienst door de Minister van Binnenlandse Zaken ontvankelijk is verklaard en waarover de raad voor gewetensbezwaren nog geen uitspraak heeft gedaan op de datum dat deze wet in werking treedt, dienen hun aanwijzing voor de civiele bescherming of voor een publiekrechtelijke of privaatrechtelijke instelling uiterlijk vóór het sluiten van het onderzoek aan te vragen.

b) De gewetensbezwaarden die, vóór de datum van inwerkingtreding van deze wet, van gewapende militaire dienst zijn vrijgesteld krachtens een onherroepelijk geworden beslissing en die nog niet in actieve dienst zijn getreden, kunnen binnen één maand, te rekenen vanaf dezelfde datum, aan de Minister van Binnenlandse Zaken bij een ter post aangetekende brief een aanvraag richten om hun dienst te vervullen bij de civiele bescherming of in een publiekrechtelijke of privaatrechtelijke instelling.

c) De gewetensbezwaarden die, vóór de datum van inwerkingtreding van deze wet, van elke militaire dienst zijn vrijgesteld krachtens een onherroepelijk geworden beslissing en die nog niet in dienst zijn getreden, dienen binnen één maand te rekenen vanaf dezelfde datum, aan de Minister van Binnenlandse Zaken bij een ter post aangetekende brief, een aanvraag te richten om hun dienst te vervullen bij de civiele bescherming of in een publiekrechtelijke of privaatrechtelijke instelling.

d) De dienstplichtigen die, vóór de datum van inwerkingtreding van deze wet, het statuut van de gewetensbezwaarden hebben aangevraagd nadat zij in het recruiterings- en selectiecentrum zijn geweest, en die nog niet in actieve dienst zijn, kunnen, bij een ter post aangetekende brief, binnen één maand, te rekenen vanaf dezelfde datum, aan de Minister van Binnenlandse Zaken vragen om hun dienst te vervullen bij de civiele bescherming of in een publiekrechtelijke of privaatrechtelijke instelling.

e) De dienstplichtigen beschikken over een termijn van één maand, ingaande op de datum van inwerkingtreding van deze wet, om een nieuwe aanvraag te doen op grond van de eerste volzin van artikel 1 van deze wet.

Ons bekend om te worden gevoegd bij Ons besluit van 20 februari 1980.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :
De Minister van Binnenlandse Zaken,

La requête suspend les poursuites et la prescription de l'action publique résultant de l'infraction dont l'amnistie est demandée.

L'amnistie ne peut être opposée aux droits de l'Etat ni à ceux des tiers.

La requête en vue de l'amnistie vaut de plein droit demande d'exemption du service militaire ou du service militaire armé en raison d'objections de conscience et produit les mêmes effets que la demande prévue à l'article 30 dans tous les cas où l'intéressé est encore susceptible d'être soumis à des obligations militaires.

Lois du 22 janvier 1969. — Disposition transitoire

Art. 9. a) Les miliciens dont la demande de reconnaissance comme objecteur de conscience a été rejetée comme non recevable, alors qu'elle eût été déclarée recevable en cas d'application des dispositions prévues à l'article premier, sont autorisés par dérogation à l'article 15, à représenter leur demande. Celle-ci devra être introduite dans le délai d'un mois à compter de la date d'entrée en vigueur de la présente loi.

b) Un nouveau délai d'un mois à compter de la date d'entrée en vigueur de la présente loi est accordé pour l'introduction des demandes ou requêtes visées à l'article 30, 1er alinéa et à l'article 31, 2e alinéa de la loi du 3 juin 1964.

Loi du 3 juillet 1975. — Disposition transitoires

Art. 21. a) Les objecteurs de conscience dont la demande d'exemption de tout service militaire a été reconnue recevable par le Ministre de l'Intérieur, et sur laquelle le conseil de l'objection de conscience n'a pas encore statué au moment de la date d'entrée en vigueur de la présente loi, sont tenus de demander leur affectation à la protection civile ou à un organisme de droit public ou privé, au plus tard avant la clôture de l'instruction.

b) Les objecteurs de conscience qui, avant la date d'entrée en vigueur de la présente loi, ont été exemptés du service militaire armé, par une décision devenue irrévocable et qui ne sont pas encore entrés en service actif, peuvent demander au Ministre de l'Intérieur, par lettre recommandée à la poste, dans le délai d'un mois à compter de la même date, à accomplir leur service à la protection civile ou dans un organisme de droit public ou privé.

c) Les objecteurs de conscience qui, avant la date d'entrée en vigueur de la présente loi, ont été exemptés de tout service militaire par une décision devenue irrévocable et qui ne sont pas encore entrés en service, sont tenus de demander au Ministre de l'Intérieur, par lettre recommandée à la poste, dans le délai d'un mois à compter de la même date, à accomplir leur service à la protection civile ou dans un organisme de droit public ou privé.

d) Les miliciens qui, avant la date d'entrée en vigueur de la présente loi, ont demandé le bénéfice du statut des objecteurs de conscience après leur passage au centre de recrutement et de sélection et qui ne sont pas entrés en service actif, peuvent demander au Ministre de l'Intérieur, par lettre recommandée à la poste, dans le délai d'un mois à compter de la même date, à accomplir leur service militaire à la protection civile ou dans un organisme de droit public ou privé.

e) Un délai d'un mois à compter de la date d'entrée en vigueur de la présente loi est ouvert aux miliciens pour effectuer une nouvelle demande basée sur la première phrase de l'article 1er de la présente loi.

Vu pour être annexé à Notre arrêté du 20 février 1980.

BAUDOIN

Par le Roi :
Le Ministre de l'Intérieur,

G. GRAMME.

CONCORDANTIETABEL

Wet van 3 juni 1964, houdende het statuut van de gewetensbezwaarden, zoals gewijzigd, en artikel 22, overgangsbepaling van de wet van 3 juli 1975, tot wijziging van eerstgenoemde wet.

TABLE DE CONCORDANCE

Loi du 3 juin 1964, portant le statut des objecteurs de conscience telle qu'elle a été modifiée, et article 22, disposition transitoire de la loi du 3 juillet 1975, modifiant la loi susmentionnée.

A. — Wet van 3 juni 1964	Coördinatie
—	—
A. — Loi du 3 juin 1964	Coordination
—	—
Art. 1, al. 1, verv. W./rempl. L. 3.7.1975, art. 1.	Art. 1, al. 1.
al. 2, eerste volzin/première phrase, gew. W./mod. L. 13.2.1975,	al. 2, eerste volzin/première phrase.
art. 3.	
al. 2, tweede volzin/deuxième phrase, teeg. W./aj. L. 22.1.1969,	tweede volzin/deuxième phrase.
art. 1, a.	
al. 3, ing. W./ins. L. 22.1.1969, art. 1, b.	al. 3.
al. 3, verv. W./rempl. L. 22.1.1969, art. 1, c.	al. 4.
Art. 2, al. 1, verv. W./rempl. L. 3.7.1975, art. 2, al. 2.	Art. 2, al. 1.
	al. 2.
Art. 3, al. 1, 2 + 4	Art. 3, al. 1, 2 + 4.
al. 3, gew. W./mod. L. 22.1.1969, art. 2, verv. W./rempl. L.	al. 3.
3.7.1975, art. 3.	
Art. 4, al. 1, gew. W./mod. L. 3.7.1975, art. 4, al. 2	Art. 4, al. 1.
	al. 2.
Art. 5, al. 1, gew. W./mod. L. 22.1.1969, art. 3.	Art. 5, al. 1.
al. 2, gew. W./mod. L. 3.7.1975, art. 5.	al. 2.
al. 3, 4 + 5.	al. 3, 4 + 5.
Art. 6, al. 1, 2, 3, 4 + 5.	Art. 6, al. 1, 2, 3, 4 + 5.
al. 2, opg. W./ins. L. 22.1.1969, art. 4, opg. W./abrog. L. 3.7.1975,	
art. 6.	
al. 6, opg. W./abrog. L. 22.1.1969, art. 4.	
Art. 7.	Art. 7.
Art. 8.	Art. 8.
Art. 9.	Art. 9.
al. 2, gew. W./mod. L. 3.7.1975, art. 7.	al. 2.
Art. 10.	Art. 10.
Art. 11.	Art. 11.
Art. 12.	Art. 12.
Art. 13.	Art. 13.
Art. 14.	Art. 14.
Art. 15.	Art. 15.
Art. 16.	Art. 16.
Art. 17.	Art. 17.
Art. 17bis, ing. W./ins. L. 3.7.1975, art. 8.	Art. 18.
Art. 18, gew. W./mod. L. 3.7.1969, art. 3, verv. W./rempl. L.	Art. 19.
3.7.1975, art. 9.	
Art. 18bis, ing. W./ins. L. 22.1.1969, art. 5.	Art. 20.
gew. W./mod. L. 3.7.1975, art. 10.	
Art. 19, gew. W./mod. L. 22.1.1969, art. 6.	Art. 21.
gew. W./rempl. L. 3.7.1975, art. 11.	
Art. 20, § 1.	Art. 22, § 1.
§ 2, al. 1, verv. W./rempl. L. 22.1.1969.	§ 2, al. 1.
art. 7, verv. W./rempl. L. 3.7.1975.	
art. 12, 1°.	
§ 2, al. 2, verv. W./rempl. L. 3.7.1975, art. 12, 1°.	§ 2, al. 2.
§ 2, al. 3, 4 + 5.	§ 2, al. 3, 4 + 5.
§ 3, verv. W./rempl. L. 3.7.1975, art. 12, 2°.	§ 3.
§ 4, verv. W./rempl. L. 3.7.1975, art. 12, 3°.	§ 4.
Art. 20bis, ingev. W./ins. L. 3.7.1975, art. 13.	Art. 23.
Art. 20ter, ingev. W./ins. L. 3.7.1975, art. 14.	Art. 24.
Art. 20quater, ingev. W./ins. L. 3.7.1975, art. 15.	Art. 25.
Art. 20quinquies, ingev. W./ins. L. 3.7.1975,	Art. 26.
art. 16.	
Art. 21, gew. W./mod. L. 3.7.1978, art. 136.	Art. 27.

A. — Wet van 3 juni 1964

Coördinatie

A. — Loi du 3 juin 1964

Coordination

Art. 22, al. 1, 2, 3, 4 + 5.
al. 6, 7 + 8 verv. W./rempl. L. 3.7.1975, art. 17.

Art. 28, al. 1, 2, 3, 4 + 5.
al. 6, 7 + 8.

Art. 23, § 1 + 2.
§ 3, gew. W./mod. L. 3.7.1975, art. 18.

Art. 29, § 1 + 2.
§ 3.

Art. 24, al. 1, gew. W./mod. L. 22.1.1969, art. 8.
al. 2.

Art. 30, al. 1.
al. 2.

Art. 25, al. 1, gew. W./mod. L. 3.7.1975, art. 19.
al. 2.

Art. 31, al. 1.
al. 2.

Art. 26, gew. W./mod. L. 3.7.1975, art. 20.

Art. 32.

Art. 27.

Art. 33.

Art. 28.

Art. 34.

Art. 29.

Art. 35.

B. — Wet van 3 juli 1975

Coördinatie

B. — Loi du 3 juillet 1975

Coordination

Art. 22.

Art. 36.

Personeelsformaties

Bij koninklijk besluit van 22 februari 1980 dat uitwerking heeft met ingang van 1 juli 1979 worden in artikel 1 van het koninklijk besluit van 9 november 1979, tot vaststelling van de personeelsformatie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, in de rubriek « VII Algemene directie van de Civiele Bescherming, Administratief personeel » de vermeldingen « Onderbureauchef 4 » en « opsteller 7 » respectievelijk vervangen door de vermeldingen « Onderbureauchef 5 » en « Opsteller 6 ».

Bij koninklijk besluit van 22 februari 1980 dat uitwerking heeft met ingang van 1 oktober 1979, wordt in de koninklijke besluiten van 9 november 1979, tot vaststelling respectievelijk van de personeelsformatie van het provinciaal gouvernement van Antwerpen, van Henegouwen, van Limburg, van Luik, van Luxemburg, van Namen, van Oost-Vlaanderen en van West-Vlaanderen, de vermelding « Eerste adviseur 1 » vervangen door de vermelding « Bestuursdirecteur 1 ».

Bij hetzelfde koninklijk besluit van 22 februari 1980 wordt het koninklijk besluit van 2 oktober 1979 tot wijziging van de koninklijke besluiten van 2 maart 1977 tot vaststelling van de personeelsformatie van respectievelijk het provinciaal gouvernement van Antwerpen, van Henegouwen, van Limburg, van Luik, van Luxemburg, van Namen, van Oost-Vlaanderen en van West-Vlaanderen, ingetrokken.

Provincie Brabant. — Begroting 1980. — Goedkeuring

Bij koninklijk besluit d.d. 31 december 1979 werd goedgekeurd de begroting van de provincie Brabant voor het dienstjaar 1980, behoudens wijzigingen.

Burgemeester. — Ontslagneming

Bij koninklijk besluit d.d. 27 februari 1980 is het ontslag aangeboden door de heer Hufkens, Joseph, uit zijn ambt van burgemeester der gemeente Rijkevorsel, provincie Antwerpen, aanvaard.

Overijse. — Gemeentegoederen. — Verwerving. — Goedkeuring

Bij koninklijk besluit d.d. 20 december 1979 werd goedgekeurd de beslissing van de gemeenteraad van Overijse, d.d. 21 februari 1979, houdende de onderhandse aankoop van een onroerend goed, gelegen in de gemeente, Dreef 40.

Cadres organiques

Par arrêté royal du 22 février 1980, qui produit ses effets le 1er juillet 1979, les mentions « Sous-chef de bureau 4 » et « Rédacteur 7 » sont respectivement remplacées par les mentions « Sous-chef de bureau 5 » et « Rédacteur 6 » à l'article 1er sous la rubrique « VII Direction générale de la Protection civile, personnel administratif » de l'arrêté royal du 9 novembre 1979 portant fixation du cadre organique du Ministère de l'Intérieur.

Par arrêté royal du 22 février 1980, qui produit ses effets le 1er octobre 1979, la mention « Premier conseiller 1 » est remplacée par la mention « Directeur d'administration 1 » à l'article 1er des arrêtés royaux du 9 novembre 1979 portant respectivement fixation du cadre organique du gouvernement provincial d'Anvers, du Hainaut, du Limbourg, de Liège, du Luxembourg, de Namur, de la Flandre orientale et de la Flandre occidentale.

Par le même arrêté royal du 22 février 1980 l'arrêté royal du 2 octobre 1979 modifiant les arrêtés royaux du 2 mars 1977 portant respectivement fixation du cadre organique du gouvernement provincial d'Anvers, du Hainaut, du Limbourg, de Liège, du Luxembourg, de Namur, de la Flandre orientale et de la Flandre occidentale, est rapporté.

Provincie de Brabant. — Budget 1980. — Approbation

Un arrêté royal du 31 décembre 1979 approuve le budget de la province de Brabant pour l'exercice 1980, sous réserve de modifications.

Bourgmeestre. — Démission

Par arrêté royal du 27 février 1980 la démission offerte par M. Hufkens, Joseph, de ses fonctions de bourgmestre de la commune de Rijkevorsel, province d'Anvers, est acceptée.

Overijse. — Biens communaux. — Acquisition. — Approbation

Un arrêté royal du 20 décembre 1979 approuve la délibération du 21 février 1979 du conseil communal d'Overijse, portant achat de gré à gré d'un bien immobilier, sis en cette commune, Dreef 40.